

Sophieskolen, Nykobing Falster, Denmark

I had a possibility to travel to Nykobing Falster in Denmark with my three colleagues between 5th and 9th of November in 2018 to visit one of the primary schools. This school was the Sophieskolen. Education, training and non-formal youth learning are key factors creating jobs and improving European competitiveness. We received the financial support for this job shadowing activity from the Tempus foundation within Erasmus+KA1 *Compass to the changes* program to observe the methodology of developing key competencies in 21st century.

Our main goals were to understand the Danish education system, observing lessons, learning good practices and to create a partnership between the Sophieskolen and our school as the first school in our town who will have this kind of relationship with a foreign institute. It would be also nice between us to exchange students in the future as student mobility.

Nykøbing Falster is a southern Danish city, seat of the Guldborgsund municipality and it is 130 kilometre away from the capital Copenhagen. The town has a population of 19 000 approximately with the satellite town Sundby where our accommodation was on the Lolland side next to the bay of the Baltic see. The town is close to the southernmost end of the island where there is a daily ferry transfer to Rostock, Germany. Locals say this part of Denmark is the poorest, most disadvantaged territory of the country but we did not feel this of course.

Jan Axselsen, the headmaster and his deputy Christian Rosenkvist were our mentors. We spent three professional days with them and we started to know their institutional structure and educational system step by step. The school was built in 2015 because the old one became too small. It is located the outskirts of the town next to other schools, the sports Hall and the football stadium. The number of students is nearly 900 in this year, the number of trainers is 110 but only 55 people are teachers the others are pedagogical assistants, developer teachers and assistants. The building is quite excessively, spacious and so many sound reduction materials have been built in so we did not realize that there were 900 students in the school. We felt a bit we were not in a school but in a house of knowledge. Every subject has a specialized classroom, there are different instruments and a drum kit for the music lessons, a really well prepared laboratory for the natural sciences, a quite modern kitchen for the craft lessons and a do it yourself room with machines. The junior and the senior section have a different level. There is a school preparatory group where they are dealing with last year's kindergartens. The elementary school takes nine years but those who need development or have a poorer degree are in grade 10, and only then children will go to upper secondary education. The structure of the lessons is completely different from ours, there are no 45-minute blocks, often they teach more subjects in one hour, with two teachers. They have a different degree from ours they can teach more subjects. We also visited several hours, where the students were taught in smaller groups. They argue that integration does not work, they are lagging behind, they relieve them from the group compared to the others (so many students have their own timetable) and try to eliminate the differences in a separate development lesson. There are also groups in kindergarten, as we have been before, kids with the same age, they are not together with the elders.

It was very instructive, for example, for the lessons where history, geography and English were at the same time. The students worked in three groups and had to process different themes. They can use their

mobile phones and laptops, teachers handle this situation extremely flexibly, so they do not know why they looked at the phone, but of course, if it is not related to the subject, they will be lost. Kids are accustomed to being part of their lives, they do not live up to the situation, and there is very little discipline on the part of the teachers. We visited two English classes in the ninth grade, their language skills were impressive, it is very important that they do not synchronize the TV programs, and they talk about themes (acceptance, apartheid system) easily that can be problematic even for those who will have language exam. The annual budget is being submitted to the municipality, there is no separate institution that enters into operation. The headmaster will remain until the school is positively working. The school year begins in mid-August, the summer break is only one month, and the mandatory working time is forty hours per week. The average salary is 30 000 Danish crone for the teachers. The pedagogical career is not too popular there, the trade union complained a lot about the system before and school officials say that many people do not want to be a teacher. There is also one opinion in public teacher can be anybody who is good for nothing. Nevertheless, we met extremely dear, helpful people. The school has been partnering with the countries of the Baltic region (e.g. Poland, Lithuania, Latvia) each year in May and September, students spend one week in one of the country's school. They manage the logistical tasks of the project and they are open to involve new schools in the future, even in Hungary.

It would be extremely useful to establish such a relationship, where children can learn about another culture and they can practice and use their language skills. These couple of days were extremely good I have a very high level of attitudes as they see and operate the education even if they have completely different possibilities.

I hope we will meet again in the future.

Daniel Sebő

Sophieskolen, Nykobing Falster, Dánia

Az Erasmus+KA1-es *Iránytű a változáshoz* című pályázatunk támogatásával 2018. november 5. és 9. között három kollégámmal lehetőségünk volt Dániába, azon belül pedig Nykobing Falster városába utazni, hogy megismerkedjünk a település egyik általános iskolájával. Ez az iskola a Sophieskolen volt. Az oktatás, a képzés és a nem formális tanulás fontos tényező a munkahelyteremtésben és Európa versenyképességének növelésében. Tevékenységünk célja a 21. századi kulcskompetenciák fejlesztésének megfigyelése volt.

Látogatásunk eredményei jóval túlmutatnak az előzetesen elvártnál. Nemcsak megismertük a dán oktatási rendszert, jó gyakorlatokat tanulhattunk, hanem a város iskolái közül elsőként lehet lehetőségünk egy későbbi partnerkapcsolat kialakítására, együttműködés létrehozására, tanulmányi célú mobilitások megvalósítására.

A város Dánia déli részén Falster szigetén található, székhelye Guldborgsund közösségnek, a fővárostól-Koppenhágától 130 kilométerre található. Sundby (ahol a mi szállásunk is volt) külvárosával együtt körülbelül 19 ezer fő él itt, a Balti-tenger egyik öble mentén fekszik közel a sziget déli végéhez, ahonnan napi kompjárat közlekedik Rostockba, Németországba. Az itteniek szerint ez a terület Dánia egyik legszegényebb, legelmaradottabb területe, talán írnom sem kell, hogy mi ebből semmit nem érzékelünk.

Az iskola igazgatója Jan és egyik helyettese Christian volt két kalauzunk. Három szakmai napot töltöttünk velük és lépésről-lépésre ismerkedtünk meg oktatási módszereikkel, az intézmény felépítésével, működésével. Az iskola 2015-ben készült el, a korábbi iskola már szűk volt. A város egyik külterületén, több iskola, a sportcsarnok és a futball stadion szomszédságában helyezkedik el. Idén a tanulói létszám közel 900 fő, az oktatók száma 110 fő, de ebből 55 csak a tanár, a többiek között van fejlesztő pedagógus, pedagógiai asszisztens és segítő is. Az épület rendkívül modern, tágas, az építés során olyan anyagokat használtak fel, amelyek zajcsökkentő funkcióval rendelkeznek, nem tűnt fel számunkra, hogy milyen sok tanuló jár ide. Egy kicsit olyan érzésünk volt, hogy nem is iskolában, hanem a tudományok házában vagyunk. Minden tantárgynak külön szaktantermet alakítottak ki (éneke-zene óráknak külön terem hangszerekkel, dobfelszereléssel, természettudományoknak labor, technika órák számára egy kiválóan felszerelt konyha, barkács terem a legmodernebb gépekkel, könyvtár), az alsó és a felső tagozatosok pedig külön szinten vannak. Létezik iskolai előkészítő csoport, ahol utolsó éves óvodásokkal foglalkoznak. Az általános iskola kilenc évfolyamos, de azok, akik fejlesztésre szorulnak vagy gyengébb képességűek azoknak 10. évfolyam is van, és csak ezután kerülnek a gyerekek a középfokú oktatásba. A tanórák felépítése is teljesen eltérő a miénktől, nem 45 perces blokkok vannak, gyakran fordul elő, hogy több tantárgyat oktatnak egy óra keretében, két pedagógussal. Ők több tantárgyból szereznek diplomát. Több órát is látogattunk, ahol inkább kisebb csoportban tanítják a tanulókat. Ők azt vallják, hogy az integrálás nem működik, akik lemaradnak, a többiekhez képest azokat kiemelik a csoportból (nagyon sok tanulónak van ezért egyéni órarendje), és külön fejlesztő óra keretében igyekeznek eltüntetni a különbségeket. Az óvodában is külön vannak a csoportok, ahogyan nálunk is volt korábban, kiscsoportos a kiscsoportossal van együtt.

Nagyon tanulságos volt például az a tanítási óra, ahol történelem, földrajz és angol volt egyben. A tanulók három fős csoportban dolgoztak, különböző témákat kellett feldolgozniuk. Mobiltelefonjaikat, laptopjaikat folyamatosan használhatják, a tanárok rendkívül rugalmasan kezelik ezt a helyzetet, úgy vannak vele, hogy nem tudhatják miért nézett rá a telefonra, de természetesen, ha nem a tárgyhoz kapcsolódik, amit néz, akkor elveszik. A gyerekek megszokták, hogy ez az életük része, nem élnek vissza a helyzettel, nagyon kevés volt a fegyelmezés a tanárok részéről. Két angol tanórát is töltöttünk kilencedikesek között, lenyűgöző volt a nyelvtudásuk, nagyon sokat számít az, hogy a tévé műsorokat nem szinkronizálják, olyan témákról (elfogadás, apartheid rendszer) is könnyen és értelmesen beszéltek, ami nálunk még a nyelvvizsgára készülőknek is gondot okozhat.

Az iskola vezetésével kapcsolatban röviden annyit, hogy az éves költségvetést a megye felé nyújtják be, nincs külön intézmény, amelyik felügyeli a működését. Az igazgató is addig marad, amíg az iskola pozitívan működik. A tanév már augusztus közepén kezdődik, a nyári szünet csak egy hónap, a kötelező munkaidő heti negyven óra. Az átlagfizetés 28-30 ezer Dán korona (1 200 - 300 ezer Ft). A pedagógus

életpálya ott sem túl népszerű, korábban a szakszervezet sokat panaszkodott. Van olyan vélemény is a köztudatban, hogy az megy tanárnak, aki semmihez nem ért – mondták vendéglátóink. Ennek ellenére mi rendkívül kedves, segítőkész emberekkel találkoztunk! Az iskola már évek óta a Balti térség országaival (pl. Lengyelország, Litvánia, Lettország) tart fent partnerségi kapcsolatot, minden év májusában és szeptemberében egy-egy hetet töltenek diákok egy-egy ország iskolájában. A logisztikai feladatait a projektnek ők végzik és nyitottak arra, hogy újabb iskolákat vonjanak be, akár Magyarországról is.

Rendkívül hasznos lenne egy ilyen kapcsolat kialakítása, az itteni gyerekek megismerkedhetnek egy másik kultúrával és gyakorolhatják, használhatják a nyelvtudásukat.

Óriási élmény volt ez a pár nap, engem nagyon feltöltött az a szemlélet, ahogyan az oktatást látják, működtetik még akkor is, ha teljesen más lehetőségekkel rendelkeznek.

Remélem, hogy a jövőben újra találkozunk.

Sebő Dániel